

РЕШЕНИЕ №22

[населено място], 08.07.2019г.

АПЕЛАТИВЕН СПЕЦИАЛИЗИРАН НАКАЗАТЕЛЕН СЪД втори състав в открито заседание на деветнадесети април, две хиляди и деветнадесета година в състав

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ДИМЧО ГЕОРГИЕВ
ЧЛЕНОВЕ: ДАНИЕЛА ВРАЧЕВА
ДАНИЕЛА РОСЕНОВА

Като разгледа докладваното от съдия Георгиев ВНОХД № 458/2018 и за да се произнесе, взе предвид следното:

С присъда от 17.07.2018 г. по НОХД № 5/2018 г. СПНС 14 състав е признал М. А. А., за НЕВИНОВЕН в това, че от неустановена дата през март 2016 г до 26.07.2017 г на територията на България е участвал в организирана престъпна група - структурирано трайно сдружение на повече от три лица, а именно от пет лица(ръководител Ц. В. и участници Б. Г., В. В., В. В. и П. Д.), с цел да вършат престъпления, за които е предвидено наказание повече от 3 години "лишаване от свобода", а именно престъпления по чл. 339 ал.1 НК, като групата е създадена с користна цел - а именно получаване на доходи от престъпната дейност, поради което го е ОПРАВДАЛ по повдигнатото обвинение за извършено престъпление по чл. 321 ал.3 пр.2 и пр.3 вр ал.2 НК.

Със същата присъда съдът е ПРИЗНАЛ М. А. А., за ВИНОВЕН в това, че от на 14.07.2017 г в [населено място], кв. Г., [улица], на паркинг до заведение "Е.", е предал на П. К. огнестрелни оръжия - а именно два броя автомат К., с фабр и с фабр., и двата с калибър 7,62 x 39 мм, както и му е предал боеприпаси - а именно 79 патрони калибър .357 М., без да има за това надлежно разрешение по чл.57 ал.2 вр ал.1 вр чл.50 ал.3 вр ал.2 ЗОБВВПИ - престъпление по чл. 339 ал.1 НК, като на основание чл.339 ал.1 НК, чл. 54 ал.1, чл. 37 ал.1 т.1а НК, го е ОСЪДИЛ на наказание от 3 (три) години "лишаване от свобода".

На основание чл. 66 НК е отложил изтърпяване на така определеното наказание за срок от 5 (пет) години.

Съдът е постановил на основание чл. 67 ал. 3 НК прилагането през този изпитателен срок на пробационна мярка по чл. 42а ал. 2 т. 1 НК: задължителна регистрация по настоящ адрес с периодичност два пъти седмично.

Съдът е ПРИСПАДНАЛ на основание чл. 59 ал.1 НК времето, през което подсъдимият е търпял мярка за неотклонение "задържане под стража"- а именно от 26.07.2017 г до 13.02.2018 г, както и времето, през което е търпял мярка за неотклонение "домашен арест" - а именно от 14.02.2018 г до 23.03.2018 г.

Съдът е ОСЪДИЛ на основание чл. 189 ал. 3 НПК М. А. А. с ЕГН [ЕГН] да заплати по сметка на МВР сумата от 1 055 лв, както и да заплати по сметка на В. сумата от 86 лв.

ДАДЕНА е възможност в едномесечен срок от влизане в сила на присъдата да се представят доказателства за внасяне на тези суми; в противен случай ще се издаде изпълнителен лист.

Със същата присъда съдът е ПРИЗНАЛ В. Е. В. за НЕВИНОВЕН в това, че от неустановена дата през март 2016 г до 26.07.2017 г на територията на България е участвал в организирана престъпна група - структурирано трайно сдружение на повече от три лица, а именно от пет лица (ръководител Ц. В. и участници Б. Г., В. В., М. А. и П. Д.), с цел да вършат престъпления, за които е предвидено наказание повече от 3 години "лишаване от свобода", а именно престъпления по чл. 339 ал.1 НК, като групата е създадена с користна цел - а именно получаване на доходи от престъпната дейност, поради което го е ОПРАВДАЛ по повдигнатото обвинение за извършено престъпление по чл. 321 ал.3 пр.2 и пр.3 вр ал.2 НК.

С присъдата си съдът е ПРИЗНАЛ В. Е. В., за ВИНОВЕН в това, че на 13.07.2017 г в [населено място], бул. Ч. връх, пред входа на [жилищен адрес] е предал на П. К. огнестрелни оръжия - а именно револвер Z. с, модел, калибър .357 М., както и един брой мини револвер, без обозначения за марка и модел, калибър 22, без да има надлежно разрешение по чл.57 ал.2 вр ал.1 вр чл.50 ал.3 вр ал.2 ЗОБВВПИ - престъпление по чл. 339 ал.1 НК, като на основание чл.339 ал.1 НК, чл.55 ал.1 т.1 вр чл. 54 ал.1, чл. 37 ал.1 т.1а НК, го е ОСЪДИЛ на наказание от 1 (една) година "лишаване от свобода".

С присъдата си съдът е ПРИЗНАЛ В. Е. В. за ВИНОВЕН в това, че на 26.07.2016 г в [населено място], [жк], [жилищен адрес] държал без надлежно разрешително по ЗКНВП високорисково наркотично вещество - хашиш с нето тегло 2,30 грама, с 4,7 % тетраhydroканабинол, на стойност 20, 70 лв, като случаят е маловажен - престъпление по чл. 354а ал.5 вр ал.3 НК и на основание чл. 354а ал.5 НК, чл.54 НК, чл. 37 ал.1 т.4 НК му е НАЛОЖИЛ наказание "глоба" в размер на 300 (триста) лева, като го е ОПРАВДАЛ по повдигнатото обвинение по чл. 354а ал.3 НК.

На основание чл. 23 ал.1 НК съдът е КУМУЛИРАЛ тези две наказания, като е НАЛОЖИЛ най-тежкото - а именно наказанието от 1 (една) година "лишаване от свобода".

На основание чл. 23 ал.3 НК съдът е ПРИСЪЕДИНИЛ към това наказание и наказанието "глоба" от 300 лв.

На основание чл. 66 НК е ОТЛОЖИЛ изтърпяване на така определеното наказание "лишаване от свобода" за срок от 3 (три) години.

На основание чл. 67 ал.3 НК съдът е ПОСТАНОВИЛ прилагането през този изпитателен срок на пробационна мярка по чл. 42а ал.2 т.1 НК: задължителна регистрация по настоящ адрес с периодичност два пъти седмично.

На основание чл. 59 ал.1 НК съдът е ПРИСПАДНАЛ времето, през което е търпял мярка за неотклонение "задържане под стража"- а именно от 26.07.2017 г до 13.02.2018 г, както и времето, през което е търпял мярка за неотклонение "домашен арест" - а именно от 14.02.2018 г до 04.04.2018 г.

На основание чл. 189 ал.3 НПК съдът е ОСЪДИЛ В. Е. В. с ЕГН [ЕГН] да заплати по сметка на МВР сумата от 1 055 лв, както и по сметка на В. сумата от 386 лв.

Съдът е дал ВЪЗМОЖНОСТ на подсъдимия в едномесечен срок от влизане в сила на присъдата да представи доказателства за внасяне на тези суми; в противен случай ще бъде издаден изпълнителен лист.

Със същата присъда съдът е ПРИЗНАЛ В. А. В. за НЕВИНОВЕН в това, че от неустановена дата през март 2016 г до 26.07.2017 г на територията на България е участвал в организирана престъпна група - структурирано трайно сдружение на повече от три лица, а именно от пет лица (ръководител Ц. В. и участници Б. Г., М. А., В. В. и П. Д.), с цел да вършат престъпления, за които е предвидено наказание повече от 3 години "лишаване от свобода", а именно престъпления по чл. 339 ал.1 НК, като групата е създадена с користна цел - а именно получаване на доходи от престъпната дейност, поради което го е ОПРАВДАЛ по повдигнатото обвинение за извършено престъпление по чл. 321 ал.3 пр.2 и пр.3 вр ал.2 НК.

С присъдата си съдът е ПРИЗНАЛ В. А. В. за виновен в това, че на 14.07.2017 г в [населено място], ул. София, пред заложна къща на тази улица, предал на П. К. огнестрелно оръжие - а именно картечен пистолет "S. vzor" с, калибър 7,62 мм - без да има надлежно разрешение по чл.57 ал.2 вр ал.1 вр чл.50 ал.3 вр ал.2 ЗОБВВПИ- престъпление по чл. 339 ал.1 НК, като на основание чл.339 ал.1 НК, чл. 54 ал.1, чл. 37 ал.1 т.1а НК, го е ОСЪДИЛ на наказание от 2,5 г (две години и половина) "лишаване от свобода".

На основание чл. 66 НК, съдът е ОТЛОЖИЛ изтърпяване на така определеното наказание "лишаване от свобода" за срок от 5 (пет) години.

На основание чл. 67 ал.3 НК съдът е ПОСТАНОВИЛ прилагането през този изпитателен срок на пробационна мярка по чл. 42а ал.2 т.1 НК: задължителна регистрация по настоящ адрес с периодичност два пъти седмично.

На основание чл. 189 ал.3 НПК съдът е ОСЪДИЛ В. А. В. с ЕГН [ЕГН] да заплати по сметка на МВР сумата от 1 055 лв, както и да заплати по сметка на В. сумата от 386 лв. Съдът е дал ВЪЗМОЖНОСТ на подсъдимия В. В. в едномесечен срок от влизане в сила на присъдата да представи доказателства за внасяне на тези суми; в противен случай ще бъде издаден изпълнителен лист.

Със същата присъда съдът е ПРИЗНАЛ Б. З. Г. за НЕВИНОВЕН в това, че от неустановена дата през март 2016 г до 26.07.2017 г на територията на България е участвал в организирана престъпна група - структурирано трайно сдружение на повече от три лица, а именно от пет лица(ръководител Ц. В. и участници М. А., В. В., В. В. и П. Д.), с цел да вършат престъпления, за които е предвидено наказание повече от 3 години "лишаване от свобода", а именно престъпления по чл. 339 ал.1 НК, като групата е създадена с користна цел - а именно получаване на доходи от престъпната дейност, поради което го е ОПРАВДАЛ по повдигнатото обвинение за извършено престъпление по чл. 321 ал.3 пр.2 и пр.3 вр ал.2 НК.

С присъдата си съдът е ПРИЗНАЛ Б. З. Г. за ВИНОВЕН в това, че на 14.07.2017 г в [населено място], [жк], в заведение У. Бар, предал на П. К. огнестрелно оръжие - а именно един брой мини револвер, без обозначения за марка и модел, калибър 22, както и 25 бр патрони с периферно възпламеняване калибър .22 /W./, без да има надлежно разрешение по чл.57 ал.2 вр ал.1 вр чл.50 ал.3 вр ал.2 ЗОБВВПИ- престъпление по чл. 339 ал.1 НК, като на основание чл.339 ал.1 НК, чл. 54 ал.1, чл. 37 ал.1 т.1а НК, го е ОСЪДИЛ на наказание от 2 (две) години "лишаване от свобода".

На основание чл. 66 НК съдът е ОТЛОЖИЛ изтърпяване на така определеното наказание "лишаване от свобода" за срок от 5 (пет) години

ПОСТАНОВЕНО е на основание чл. 67 ал. 3 НК прилагането през този изпитателен срок на пробационна мярка по чл. 42а ал. 2 т. 1 НК: задължителна регистрация по настоящ адрес с периодичност два пъти седмично.

С присъдата си съдът е ПРИЗНАЛ Б. З. Г. НЕВИНОВЕН в това, че на 26.07.2017 г в [населено място], [улица], вх. А, ет.6, ап.16, да е държал огнестрелно оръжие - а именно револвер С. с фабр....., модел ".....", калибър 9 мм - без да има надлежно разрешение по ЗОБВВПИ, поради което го е ОПРАВДАЛ по обвинението за престъпление по чл. 339 ал.1 НК.

С присъдата си съдът е ПРИЗНАЛ Б. З. Г. с ЕГН [ЕГН], българин, български гражданин, със средно образование, работещ, неженен, неосъждан, за НЕВИНОВЕН в това, че на 26.07.2017 г в [населено място], [улица], вх. А, ет.6, ап.16, да е държал боеприпас - а именно 60,6 грама черен димен барут - и да го е държал без да има надлежно разрешение по ЗОБВВПИ, поради което го е ОПРАВДАЛ по обвинението, за престъпление по чл. 339 ал.1 НК.

На основание чл. 189 ал.3 НПК съдът е ОСЪДИЛ Б. З. Г. с ЕГН [ЕГН] да заплати по сметка на МВР сумата от 1 055 лв, както и да заплати по сметка на В. сумата от 386 лв.

Съдът е дал ВЪЗМОЖНОСТ на подсъдимия Г. едномесечен срок от влизане в сила на присъдата да представи доказателства за внасяне на тези суми; в противен случай ще бъде издаден изпълнителен лист.

На основание чл. 189 ал.3 НПК съдът е ОСЪДИЛ Б. З. Г. с ЕГН [ЕГН] да заплати на Националното бюро за правна помощ, Република България, с адрес [населено място], [улица] сумата от 300 (триста) лв, представляваща разноски по делото за оказвана правна помощ от служебен защитник.

На основание чл.53 ал.2 б. „а“ НК съдът е постановил ОТНЕМАНЕ на следните вещи:

- оръжия и боеприпаси, предадените от св. К. с протокол за доброволно предаване от 24.07.2017 г (том 6 л.3 от досъдебното производство);
- патрон със сачма, както и револвер "Булдог", иззети от подс. Г. (том 3 л.46 от досъдебното производство).
- наркотичното вещество (хашиш), иззето от подс. В. (том 3 л.21 от досъдебното производство).

Съдът е постановил:

ДА СЕ ВЪРНАТ на С. М. иззетите от него вещи (том 3 л.2 от досъдебното производство)

ДА СЕ ВЪРНАТ на В. В. иззетите от него вещи (том 3 л.9 от досъдебното производство);

ДА СЕ ВЪРНАТ на П. Д. иззетите от нея вещи (том 3 л.17 от досъдебното производство);

ДА СЕ ВЪРНАТ на В. В. иззетите от него вещи (том 3 л.23 от досъдебното производство);

ДА СЕ ВЪРНАТ на М. А. иззетите от него вещи (том 3 л.33 от досъдебното производство);

ДА СЕ ВЪРНАТ на Б. Г. иззетите от него вещи, без онези, за които е постановено отнемането (том 3 л.43, 46 и 59 от досъдебното производство);

ДА СЕ ВЪРНАТ на Н. М. иззетите от нея вещи (том 3 л.65 от досъдебното производство);

Срещу присъдата е депозиран протест от Специализираната прокуратура, в частта ѝ по отношение на определеното наказание на четиримата подсъдими, като се счита, че тя е неправилна и незаконосъобразна. Възражава се срещу приложението на чл. 66 НК и приложението на чл. 55 НК спрямо подс. В.. Твърди се, че съдът не е отчетел отегчавашите вината обстоятелства, както и изключително високата степен на обществена опасност на престъплението по чл. 339 ал.1 ,пр.3 НК. Иска се да се измени присъдата, като се увеличи наказанието на подсъдимите М. А., В. В., В. В. и Б. Г..

Срещу присъдата е постъпила въззивна жалба и допълнение към нея от адвокат А. Н. – защитник на подсъдимите М. А. А. и В. А. В., в която се счита, че присъдата е неправилна, незаконосъобразна, постановена в нарушение на процесуалните и материалните правила, че е нарушен чл.303 от НПК. Счита се, че неправилно първостепенният съд е кредитирал показанията на свид. К., които били недостоверни, тъй като не се потвърждавали от никой друг. Акцентира се на показанията на свид. К. пред органа на разследването и пред съдебния състав, които били противоречиви. Твърди се, че никой не е видял какво има в плика предаден от подсъдимия В. на свид. К., както и, че не е установено кой е служителя от ГДБОП. Иска се да бъде допуснат повторен разпит на свид. П. К. и разпитани като свидетели Ж. Ж., К. В. и Т. Н.- служители на ГДБОП. Иска се присъдата да бъде отменена като неправилна, незаконосъобразна и необоснована.

Срещу присъдата е депозирана въззивна жалба и от защитника на подсъдимия В. Е. В.- адвокат П. Г., в която се иска тя да бъде отменена като неправилна и незаконосъобразна и се постанови нова, с която подсъдимият В. да бъде признат за невиновен. Счита се, че от събраните доказателства не е установено по безспорен и категоричен начин наличието на обективните и субективни елементи на инкриминираното деяние, както и участието на подсъдимия в това престъпление оставени от подс. В., тъй като не са открити дактилоскопни отпечатъци по оръжието и върху пликите, с които са били увити. Възражава се срещу кредитирането на свидетелските показания на свид. П. К., които били изолирани и не се потвърждавали от останалите доказателства по делото. Твърди се, че показанията на полицейските служители К. В. и Ж. Ж. са недостоверни. Правят се доказателствени искания да бъдат разпитани двама свидетели в режим на довеждане, както и да се изиска служебно справка от [фирма], относно потребителски карти издадени на името на В. Е. В. и Н. Т. Н.. Иска се да бъде отменена присъдата в обжалвана част и подсъдимия В. В. да бъде признат за невиновен в извършването на престъпление по чл. 339 ал. 1 НК. Алтернативно се иска да бъде намалено наложеното наказание, като явно несправедливо.

Срещу присъдата е постъпила въззивна жалба и допълнение към нея от защитника на подсъдимия Б. З. Г. - адвокат М. Т., в която се счита, че присъдата в частта, в която е осъден подсъдимият Г. е неправилна, незаконосъобразна, постановена в противоречие с материалния и процесуалния закон и се иска тя да бъде отменена и подсъдимия оправдан. Твърди се, че в хода на съдебното следствие не са събрани доказателства, от които може да се направи извод относно авторството на деянието, за което е осъден подс. Г.. Твърди се, че неправилно са кредитирани показанията на свид. К., както и, че приобщения протокол за доброволно предаване не са свързани с подсъдимия Г.. Иска се допускането на очна ставка между свид. К. и подс. Г., както и връщане на веществени доказателства.

Въззивният състав намира, че са спазени изискванията за формата и движение на жалбите и отговарят на критериите на чл. 320 от НПК за съдържание.

В съдебно заседание представителят на Апелативна специализирана прокуратура поддържа протеста. Счита, че неправилно е приложен чл. 55 НК относно наказанието „лишаване от свобода“ и приложението на чл. 66 НК и присъдата в тази ѝ част следва да бъде изменена като се наложи на подсъдимите наказание лишаване от свобода в размери около средния предвиден в закона, което да бъде изтърпяно ефективно. В останалата ѝ част се иска присъдата да бъде потвърдена, включително и в оправдателната ѝ част относно престъпленията по чл. 321 НК и жалбите следва да бъдат оставени без уважение като неоснователни. Според прокурора не са налице многобройни и изключителни смекчаващи вината обстоятелства, като последните следва да се преценяват в рамките на нормата на чл. 54 НК предвид престъпленията характеризиращи се в висока степен на обществена опасност- наличие на автоматично оръжие, значително количество боеприпаси. Не се възразява срещу правилно установените от съда факти, но не се приемат за правилни наложените наказания, които следвало да бъдат около средата на законовата норма на чл. 339 НК и в този смисъл се иска и определянето им от настоящата инстанция.

Защитникът на подсъдимите А. и В. адвокат Н. моли да се отмени присъдата на подзащитните ѝ и да те бъдат признати за невиновни. Възразява срещу изводите на съда, че подс. А. е предал оръжие на свид. К., тъй като според показанията на свид. К. и Б. е била предадена сума от 15-00 лева и плик с дрехи и други доказателства в подкрепа изводите на съда нямало. Според защитата липсвали дактилоскопни следи, Д. и каквито и да било други по предметите предадени на свид. К. и от двамата подсъдими, а служителите на ГДБОП не били видяли какво е било давано на свид. К.. Адв. Н. сочи, че служителите на ГДБОП разказали за една среща на подс. А. със свид. К., а той сочил за две срещи. Твърди, че служителите на ГДБОП не са знаели, къде са били оръжията и било неубедително обяснението на свид. К., че били оставени на плетен паркинг.

Защитникът на подсъдимия Б. Г. адвокат Т., моли присъдата спрямо подс. Г. да бъде отменена и той да бъде признат за невиновен, тъй като тя била изградена само и единствено на показанията на свид. К., които били нелогични и нежитейски издържани, а освен това е бил и осъждан. Твърди, че служителите на МВР не били посочили нито един от участниците в процеса, който те са следили. Счита, авторството на деянието на подс. Г. не е доказано и в този смисъл присъдата е неправилна. Претендира връщането на веществени доказателства.

Адвокат М. счита протеста за неоснователен, а присъдата моли да бъде отменена и подс. В. да бъде оправдан. Защита счита, че по отношение на подс. В. противно на доводите на прокурора са налице и многобройни и изключителни смекчаващи отговорността обстоятелства, като изтъква чистото съдебно минало, добри характеристични данни, трудова ангажираност, уседналост. Изразява се несъгласие с искането на прокуратурата за налагане на наказание ефективно лишаване от свобода. Подкрепя изцяло въззивната жалба на подсъдимия В.. Счита, че не е налице умисъл за престъплението по чл. 339 НК, а именно предаване на оръжия.

Подсъдимият В. В. моли да бъде признат за невинен.

Подсъдимият М. А. моли да бъде признат за невинен. Според него свидетелят лъжесвидетелства.

Подсъдимият В. В. не се признава за виновен и моли да бъде признат за невинен.

Подсъдимият Б. Г. моли да бъде признат за невинен. Твърди, че свидетелят П. К. лъже, тъй като в показанията си е посочил, че е получил черен плик с бял надпис, а служителят от ГДБОП, който е наблюдавал срещата сочи, че е му е бил предаден бял плик и тези пликове би могло да бъдат сменяни докато са бил във владение на свид. К.

Апелативният специализиран наказателен съд, като се запозна със заявените доводи във въззивния протест и въззивните жалби, взе предвид становищата на страните и доказателствата по делото и като извърши изцяло служебна проверка на атакуваната присъда в рамките на правомощията си по чл. 314 НПК намира протеста и жалбите срещу първоинстанционната присъда за неоснователни, поради което следва да бъдат оставени без уважение и на основание чл. 338 НПК, присъдата следва да бъде потвърдена.

Първоинстанционният съд правилно е установил фактите по делото. От събраните и проверени от настоящия съдебен състав гласни доказателства, събрани по инициатива на защитата, не се намират основания за изменение на констатациите от фактическо естество, изградени от предходна съдебна инстанция.

Подсъдимият М. А. А. е с ЕГН [ЕГН], българин, български гражданин, със средно образование, работещ, неженен, неосъждан. Той има две деца, родени 2007 и 2011 г.

Подсъдимият В. Е. В. е с ЕГН [ЕГН], българин, български гражданин, със средно образование, работещ, разведен, неосъждан. Има едно дете

Подсъдимият В. А. В. е с ЕГН [ЕГН], българин, български гражданин, със средно образование, работещ, неженен, неосъждан.

Подсъдимият Б. З. Г. с ЕГН [ЕГН], българин, български гражданин, със средно образование, работещ, неженен, неосъждан.

Свид. Ц. В. е осъден с Определение от 23.03.2018 г по н.о.х.д. № 595/18 на СпНС, 13 състав, с което е признат за виновен в това, че е ръководил ОПГ с участници подсъдимите по настоящето дело, както и св. П. Д., както и за това, че заедно с осъдената св. П. Д., като съучастници, е направил опит да придобие от тях съответните оръжия и боеприпаси. Определено му е наказание от 3 години "лишаване от свобода", условно отложено за срок от 5 години.

Свид. Ц. В. е брат на подс. В. В. и към 2017 г бил в близки отношения с останалите трима подсъдими - подс. М. А., подс. В. В. и подс. Б. Г.. Осъденият св. Ц. В. живеел на семейни начала с осъдената св. П. Д.

Свид. Ц. В. към 2007 г трайно живеел и работил в Испания, но често посещавал и България. Същия се е занимавал и с противоправна дейност - а именно трафик на наркотици и оръжия между различни страни от ЕС. Той организираше шофьори на камиони и автобуси, които да осъществяват този трафик, сред които бил свидетелите П. К., Р. Н., М. А.. В тази си дейност той бил подпомаган както от осъдената св. П. Д., така и от трети лица. При осъществяване на тази си дейност той не се ползвал от помощта на четиримата подсъдими по настоящето дело.

Един от тези шофьори бил св. П. К., по професия международен шофьор на тежкотоварен камион. По поръка на осъдения свидетел Ц. В., св. К. от 2014 година многократно пренасял в специален тайник на камиона си незаконни товари.

Св. П. К. бил заловен от белгийските правоохранителни органи, като бил задържан под стража. Впоследствие бил осъден (л. 376) за участие в ОПГ в периода 08.10.2015 - 02.03.2017 г с присъда от 05.04.2017 г на Брюкселски наказателен съд, която присъда е влязла в сила на 22.05.2017 г. Било му е наложено наказание от 18 месеца "лишаване от свобода".

След освобождаването му, през април 2017 г св. К. се върнал в страната, като нямал намерение да продължава да пренася незаконни вещи за осъдения св. Ц. В..

Св. Ц. В. обаче искал да продължат този вид дейност. Той считал, че св. П. К. му е финансово задължен, предвид дадените му преди това парични суми, както и предвид това, че със залавянето на св. П. К. от белгийските власти той е загубил значителна финансова сума. Свид. П. К. бил нападен и бит, а входната врата на апартамента му била подпалена докато бил в белгийски затвор.

В крайна сметка през юли 2017 г св. П. К. се съгласил да изпълни исканията на свид. Ц. В., който през цялото време се намирал в Испания. Той се е съгласил да се срещне с четиримата подсъдими, които до този момент не познавал (с изключение на подс. А.,) и да вземе от тях определени огнестрелни оръжия, които да закара с автомобила си до Испания, като там да ги предаде на св. Ц. В..

През месец юли 2017 г свид. Ц. В. влезнал във връзка с всеки един от четиримата подсъдими (като използвал мобилното приложение на телефона си), като му казал да предаде на св. К. определени оръжия.

Към този момент подс. А., В. и Г. имали във свое владение определени оръжия, подробно описани по-долу.

Въпреки несъгласието пред св. В. да изпълни указанията му относно превоза на оръжията, св. П. К. имал силни колебания - доколкото не искал да подновява тази престъпна дейност. Но също така имал и силни съмнения дали да се обърне към органите на реда, тъй като се съмнявал в техния професионализъм и интегритет. Съмненията му били породени от слухове, че подс. А. се занимавал и с друга престъпна дейност (лихварство и черно тото), за което е бил разследван, но не му е повдигнато обвинение, като причина за това било обстоятелството, че е си бил платил на съответните длъжностни лица, за да може безпрепятствено да упражнява тази дейност. Поради това се е опасявал, че ако се обърне към органите на реда, не би получил онова съдействие, от което имал нужда.

Предвид тези притеснения свид. П. К. неофициално се обърнал към свой познат, който го свързал с трето лице, което според него работило в ГД БОП. На него св. К. споделил всичко случващо се. Това лице настоятелно го посъветвал официално да се обърне към ГД БОП, като даде показания против св. Ц. В. и останалите лица, но въпреки това св. К. се колебаел.

Периодично до 18.07.2018 г св. К. се срещал с това лице, като му споделял развитието на отношенията си със св. Ц. В. и четиримата подсъдими. Той на няколко пъти му повторил, че следва официално да се обърне към ГД БОП и да даде показания като свидетел, като настоятелно го предупреждавал, че ако го хванат, ще го задържат за незаконно оръжие, както и да не предприема опити да изнесе извън страната оръжието.

В жалбата на адвокат Н. се отбелязва, че това лице не е било установено, което било от съществено значение за обективната истина. Въззивният съд обаче счита, че обстоятелствата свързани с повдигнатите обвинения, за които подсъдимите лица са признати за виновни за изяснени в достатъчна степен, поради което не е наложително изясняването на личността сочено от свид. К. лице.

Отлагайки вземането на решения, под натиск на св. Ц. В. свид. К. решил да се срещне с посочените от него лица (а именно четиримата подсъдими) и да получи от тях оръжията. Същевременно било направено искане и дадено надлежно разрешение от Председателя на СпНС за използване на специални разузнавателни средства – вкл. проследяване и наблюдение. При експлоатацията на тези СРС св. К. бил проследяван от служители на МВР, без негово знание. Част от неговите срещи били наблюдавани от тези служители.

Към юли 2017 г осъденият Ц. В. имал в свое владение револвер Z. с, модел, калибър .357 М., както и един брой мини револвер, без обозначения за марка и модел, калибър 22. Той ги съхранявал в дома си в [населено място], [улица]. При държането му част от неговата Д. останала по тях.

Св. Ц. В. искал св. К. да превози тези пистолети до Испания, като за тази цел, чрез мобилно интернет приложение на телефона си, поддържал връзка с брат си подс. В. В. и св. П. К., като организирал срещата между тях, с оглед предаване на това оръжие.

Свид. Ц. В. дал указания на брат си - подс. В. В. - да отиде до дома му, да вземе тези пистолети и да ги предаде на св. К.. Последният изпълнил тези указания, дошъл с метрото до М. „П.“, след което пеша отишъл до дома на брат си, влезнал вътре, намерил посочените от св. В. револвери. Те се намирили в скъсана торбичка на магазин „З.“. Увил ги в хартия и в прозрачен найлонов плик и слязъл долу пред входа, за да се срещне със св. П. К., на когото да предаде тези оръжия. Подсъдимият В. В. нямал разрешение да държи и предава тези оръжия.

Междувременно св. Ц. В. дал указания и на св. К. как да се срещне с брат му и да получи пистолетите. Той поддържал и с двамата - св. К. и подс. В. - връзка чрез мобилно приложение на телефона си.

Срещата се осъществила на 13.07.2017 г (четвъртък) вечерта. Св. К., след като чакал около един час пред М. „П.“ (през което време видял как подс. В. излиза от изхода на метрото и продължава нагоре по булеварда), бил допълнително уведомен от св. В. къде да отиде - а именно на адрес [улица], където се намирала кооперацията, в която живеел св. Ц. В., когато идвал в София. Там двамата - подс. В. В. и св. П. К. се срещнали, на тротоарното пространство пред входа, където подс. В. В. предал на св. П. К. плика с двете оръжия. Доколкото св. К. очаквал повече оръжия, той отново осъществил мобилна връзка със св. В., който го успокоил, че именно тези оръжия следва да вземе.

След това св. К. прибрал в тайник, специално обособен в неговия автомобил, тези оръжия. Тази среща била наблюдавана от служители на ГДБОП впоследствие разпитани в качеството им на свидетели.

Към юли 2017 г подс. М. А. имал в свое владение два броя автомат К., с фабр и с фабр., и двата с калибър 7,62 x 39 мм, както и боеприпаси - 79 патрони калибър .357 М.. Същевременно той нямал законно разрешение да ги държи. По искане на св. Ц. В. той трябвало да ги предаде на св. П. К..

Двамата се срещнали няколко дни преди 14 юли, като св. К. отказал да ги вземе, като посочил, че е без кола.

На 14 юли 2017 г (петък) сутринта отново се срещнали в кафене Е., намиращо се в [населено място], кв. Г., [улица]. Подс. А. бил пакетирал двата автомата К., както и патроните, в плик Д., патроните били поставени в два самозалепващи се плика, в единия имало 55 патрона, а в другия 24 патрона. Двата плика били поставени в друг плик, който (заедно с други вещи, извън предмета на обвинението), били обвити в син плат; този пакет от син плат бил поставен в плика от Д.. Отделно от това автомат К. с фабр бил поставен в плик от Л., а автомат К., с фабр и с фабр. бил поставен в плик от К.. И двата плика от Л. и К. били поставени в плика от Д.. В отделен плик от К., се намирили два пълнителя (извън предмета на обвинението), който също така бил поставен в плик от Д., който се е намирал в багажника на лек автомобил Сеат, паркиран още предходния ден до заведението и ползван към този момент от подс. А. (с друг собственик, който бил оставил колата си на подс. А. като залог за взет заем - отношения извън предмета на делото).

При пристигането си св. П. К. също така паркирал своя автомобил - П. 307 - до заведението, като колата му била до тази на подс. А..

Св. К. влязъл в заведението и седнал на една маса. По-късно пристигнал и подс. А.. Двамата се срещнали и разговаряли. Няколко минути по-късно подс. А. и св. К. отишли до двете паркирани коли, където подс. А. предал на св. К. плика с оръжията и боеприпасите; последният ги сложил в тайника на автомобила си.

След това те се върнали на масата. Към тях се присъединили и св. К. и Б.. Подс. А. предал на св. К. сумата от 1 500 лв, която да му послужи за пътни разходи, както и плик с дрехи, предназначени за св. В..

Към юли 2017 г подс. В. В. имал в свое владение картечен пистолет "S. vzor" с, калибър 7,62 мм., за държането, на който нямал разрешение. По искане на осъдения св. Ц. В. той трябвало да го предаде на св. П. К..

След срещата си с подс. А., св. П. К. останал да чака последващи инструкции от св. Ц. В.. На 14.07.2017 г св. В. се свързал с него с мобилно приложение по мобилния си телефон, като му казал, че трябва да се срещне и с подс. В. В. в [населено място], който да му предаде огнестрелно оръжие.

В изпълнение на тези указания, следобеда на 14.07.2017 г св. К. отишъл в [населено място], [улица], където пред заложна къща на тази улица, се срещнал с подс. В.. Двамата не се познавали, но предвид указанията, които поотделно получили от св. В., установили връзка помежду си. Подс. В. чакал св. К. пред тази заложната къща. След като св. К. паркирал колата си, подс. В. му предал това огнестрелно оръжие - а именно картечен пистолет "S. vzor" с, калибър 7,62 мм. Той бил сложен в кафяв хартиен плик от магазин „К.“, който пък бил сложен в бял найлонов плик с италиански надпис - diecidecimo S.. В този плик имало и зелена брезентова торбичка с три пълнителя (извън предмета на обвинението). Доколкото този найлонов плик бил почти разкъсан, св. К. изразил възмущението си, че му ги дават в такова състояние. При все това приел плика с оръжието в него, като го поставил в тайника в багажника си.

В жалбата на адвокат Н. като защитник на подсъдимия В. В. се сочи, че двамата са се разбрали да се срещнат с цел последния да предаде пълномощно на свид.- П. К.. Последния е бил получил един малък плик, като никой не е видял какво има в него. Това твърдение не отговаря на истината. Срещата е била организирана от свид. Ц. В., на която подс. В. да предаде оръжието, което имал, а именно картечния пистолет описан по-горе. Не е вярно, че никой не е видял какво има в този плик, тъй като свид. К. е бил наясно какво следва получи от подс. В. и на следващо място след получаването на оръжието предвид лошата му опаковка той е реагирал. За тази една единствена среща с подсъдимия В. свид. К. потвърди и в разпита му пред въззивната инстанция. Въпреки това свид. К. е взел оръжието, което оставил в тайника на автомобила си. Полученото оръжие от подс. В. се доказва и от протокола за доброволно предаване на разследващия полицай на въпросното оръжие от свид. П. К.. Това, че служители на МВР, не са видели предаване на плик с оръжие, липсата на установени дактилоскопни следи от подсъдимия В., Д., не е основание да се приеме, че подсъдимият В. не е предал оръжието на свид. К.. Предвид изложеното това възражение като неоснователно въззивният съд отхвърля.

Малко след това св. В. му се обадил по мобилно приложение по телефона, като му казал да отиде до [населено място], Студентски град, заведение А., където да се срещне с подс. Б. Г., от който да вземе оръжие и боеприпаси.

Към юли 2017 г подс. Б. Г. имал един брой мини револвер, без обозначения за марка и модел, калибър 22 както и 25 бр патрони с периферно възпламеняване калибър .22 /W./, за които нямал разрешение за държането им. По искане на св. Ц. В. той трябвало да ги предаде на св. П. К.. Св. В. го уведомил, че срещата ще бъде вечерта на 14.07.2017 г в заведение А. в Студентски град, [населено място].

След срещата си с подс. В. в [населено място], вечерта на 14.07.2017 г св. К. се отправил за срещата с подс. Г.. Чрез св. В. (с когото и двамата поддържали връзка с мобилно приложение на мобилните си телефони) установили връзка помежду си. Така св. К., като пристигнал в кафенето, се опитал да се обади по телефона на св. В., за да получи допълнителни инструкции как изглежда подс. Г., но последният междувременно го бил разпознал и се приближил до него.

Там подс. Г. предал на св. К. следните вещи: плик А., в който били увити във вестници: брой мини револвер, без обозначения за марка и модел, калибър 22 както и, увити в два пакета вестници, 25 бр патрони с периферно възпламеняване калибър 22 /W./.

Св. К. взел тези вещи, като ги сложил в тайника на автомобила си, при останалите оръжия. След като получил тези оръжия, св. К. отново имал колебания. От една страна се страхувал от св. В., в случай, че не достави оръжията, от друга не искал отново да се замесва с извършване на престъпления. От трета страна не вярвал, че ако предаде тези оръжия на правоохранителните органи и даде показания по случая, неговата сигурност ще бъде защитена.

Междувременно св. Ц. В. многократно му се обаждал по телефона (чрез използваните от тях мобилни приложения), като го питал дали е тръгнал на път с тези оръжия и кога ще му ги предаде. Св. В. отговарял уклончиво, като го лъжел, че вече е на път.

В крайна сметка св. К. взел решение да се обърне към МВР, което сторил на 18.07.2018 г , като в последващите дни той бил многократно разпитван.

При все това св. К. не бил готов все още да предаде оръжията на полицията. През цялото време тези оръжия се намирили в тайника в автомобила му, като последният бил на платен паркинг. В разпита пред въззивният съд свид. К. обясни, че паркинга е бил на [улица]срещу Н..

На 26.07.2017 г св. К. предал официално, с протокол за доброволно предаване, горепосочените оръжия, боеприпаси и останали предмети.

Тези оръжия били в същото положение, както към момента, в който ги поставял в тайника на колата си след получаването им от четиримата подсъдими.

Подс. Б. Г. колекционирал старинно оръжие. Освен други оръжия, за които не е повдигнато обвинение, той съхранявал в дома си в [населено място], [улица], вх. А, ет.6, ап.16 револвер С. с фабр....., модел ".....", калибър 9 мм, както и 60,6 грама черен димен барут. За държането на тези вещи не се изисква специално разрешение.

След задържането на подс. Б. Г. на 26.07.2017 г в неговия дом в [населено място], [улица], вх. А, ет.6, ап.16 били намерени и установени притежаваните от него револвер С. с фабр....., модел ".....", калибър 9 мм, както и 60,6 грама черен димен барут; тези вещи били иззети.

На 26.07.2017г. при претърсване и изземване в жилището на подс. В. Е. В. в [населено място], бул. Ч. връх, бл. 69 А, бил намерен и иззет държания от него, за собствена употреба, хашиш с нето тегло 2,30 грама, с 4,7 % тетраhydroканабинол, на стойност 20, 70 лв.

Правилно и обосновано фактическа обстановка е установена от първостепенният съд от събраните по делото доказателства: обясненията на подс. Б. Г., показанията на свидетелите както следва:

Р. Н. - л.193, както и прочетените по реда на чл.281 НПК показания в том 6 л.102, л от досъдебното производство;

Т. Н. - л. 220 гръб от съдебното производство;

К. В. - л. 221 от съдебното производство;

М. А. - л. 22 гръб от съдебното производство, както и тези, прочетени по реда на чл. 281 НПК на л. 92-93 в том 4 от досъдебното производство;

Ц. К. - л.224 от съдебното производство, както и тези прочетени по реда на чл. 281 НПК в том 8 л. 83 от досъдебното производство;

И. Б. - л. 225 от съдебното производство, както и тези на л. 85 том 8 от досъдебното производство;

Ж. Ж. - л. 280 гръб от съдебното производство;

П. К. - л. 272 от съдебното производство, както и прочетените по реда на чл. 281 НПК показания в том 4, л. 1, л.68, л. 76, л. 80 от досъдебното производство;

П. Д. - л. 281 от съдебното производство;

Ц. В. - л. 280 от съдебното производство;

М. А. - л. 501 гръб от съдебното производство, както и прочетените по реда на чл.281 НПК показания на л. 1 том 5 от досъдебното производство,

писмените доказателствени средства:

протоколи за оглед, претърсване и изземване - том 3, л. 4, л.6, л.9, 21, 23, 33, 43, 46 от досъдебното производство;

протоколи за разпознаване - том 4 л. 7-67 от досъдебното производство на четиримата подсъдими от свид. П. К.; том 5 л. 7-19 от досъдебното производство;
констативен протокол - том 5, л. 69 от досъдебното производство;
писмените доказателства:

Протокол от 23.03.2018 г по н.о.х.д. № 595/18 на СпНС, 13 състав - с който е одобрено споразумение по настоящето дело, относно св. Ц. В. - л. 291 от съдебното производство;
Справка от МП относно осъждане на св. К. в Б. - л. 375 и сл. от съдебното производство;
Справка от ОДМВР П., сектор "Пътна полиция", с приложени актове по ЗДвП и ЗАНН - л. 379 и сл от съдебното производство;
Справка от МВР на Испания относно св. Ц. В. - л. 404 от съдебното производство;
Справки от МВР (ОДМВР София РУ Е. П., ГДНП, СДВР 4 РУ и 7 РУ, ОДМВР П.) относно липса на разрешение за придобиване, носене и съхранение на огнестрелни оръжия - л.450, 453, 455, 457, 459 от съдебното производство;
Съдебна справка от испанските съдебни власти - л. 463-473

експертизи

техническа компютърна експертизи - том 5 л. 29 и л. 62, том 10 л.1 от досъдебното производство;
физикохимична експертиза - том 5, л. 59 от досъдебното производство;
оценителна експертиза - том 5 л. 36 от досъдебното производство;
комплексни експертизи - том 5, л. 48 и л. 66а от досъдебното производство;
дактилоскопни експертизи - том 6, л. 25, л. 32 от досъдебното производство;
балистична експертиза - том 6, л.32 от досъдебното производство и л. 496 от съдебното производство;
Д. експертиза - том 7, л.16 от досъдебното производство
Присъда на първоинстанционния съд в Б. на нидерландски език-преведена български език- стр.114 до 194 от въззивното производство.

Макар и да не е налице протест срещу присъдата в частта относно оправдаването на подсъдимите по обвинението за организирана престъпна група въззивният състав счита, че дължи проверка на правилността на присъдата и в тази ѝ част.
Според Специализирания съд по делото не са събрани каквито и да е доказателства в подкрепа на наведените твърдения от прокуратурата за проведена среща между осъдения св. Ц. В. и останалите четирима подсъдими през март 2016 г, при която той ги уведомил за намерение да организира престъпна група за трафик на оръжия, като те приели, с който извод въззивният съд се солидаризира.

Не са налице доказателства за съгласувано извършване на престъпления в страната или в чужбина между свид. Ц. В. и подсъдимите извън инцидентно осъществения предмет на това наказателно производство. Подобна уговорка би могла да има за последици сериозен и обемен трафик на оръжия. Така самият този трафик, предвид особеностите по планирането, организирането и осъществяването му, би бил доказателство за предварително сговаряне. Такива твърдения не са направени и доказателства не са събрани. Касае се за инцидентен частичен принос на всеки един от четиримата подсъдими към дейността на св. Ц. В.. Никой от свидетелите по делото не твърди, че който и да е от четиримата подсъдими са били ангажирани с дейност на организирана група (с изключение на инкриминираната вторична дейност).

Св. Ц. В. посочва, че познава и четиримата подсъдими (единият му е брат, а останалите приятели), като само инцидентно ги е помолил да предадат определени вещи на св. К. - пари, дрехи, очила.

Св. П. К. също посочва, че четиримата подсъдими не са били част от организацията по незаконен трафик; познавал само подс. А. като близък приятел на св. Ц. В. - а с останалите трима подсъдими се видял за първи път при предаването на оръжията.

Св. П. Д. посочва, че познава само подс. В. В., който е брат на св. Ц. В., с когото тя живее на семейни начала, както и познава подс. А., с когото са приятели.

Св. Р. Н. и св. М. А. посочват, че не познават подсъдимите.

Правилен е извода на първостепенния съд, че не са събрани доказателства, които да направят правдоподобен изводът, че четиримата подсъдими през март 2016 г са се срещнали (поотделно) с осъдения св. Ц. В. и от този момент са станали част от организираната от него ОПГ; респективно че са били част от тази ОПГ до ареста им на 26.07.2017 г; както и че в този период са били поели определени престъпни ангажименти. Установен е единствено контактът им със св. В., след който те са предали на св. К. оръжията и боеприпасите. Това само по себе си е недостатъчно, за да се приеме, че те са били част от престъпната организация, твърдяна в обвинителния акт. Не са налице изискуемите в чл. 93 т. 20 НК признаци трайност, като сдружение с цел перспектива в бъдеще време както и структурираност.

Предвид изложеното правилно и обосновано първостепенният съд е признал и четиримата подсъдими за невиновни по обвинението за престъпление по чл. 321 НК.

По обвинението за престъпление по чл. 339 НК правилен и законосъобразен е извода на съда, че при съвкупната преценка на всички доказателства, по безспорен начин е установено съществуването на огнестрелните оръжия, предаването им от подсъдимите на св. К., по искане на св. В. и тези обвинения са доказани от фактическа страна. Всеки един от четиримата подсъдими е предал на св. К. определени огнестрелни оръжия и боеприпаси и нито един от тях не е имал изискуемото от закона разрешение за това.

Правилно и обосновано, първостепенният съд е кредитирал показанията на св. К., които се явяват основно доказателствено средство. Неговите показания са последователни, логични и достоверни, като допълнително са подкрепени от показанията на свидетелите, служители на ГДБОП, които при експлоатацията на СРС са наблюдавали тези срещи, респективно от веществените доказателства - предадени от св. К. оръжия и боеприпаси. Провеждането на тези срещи, при които е предадено оръжие е безспорно, като доказателство за това е наличието на тези оръжия, предадени в един последващ момент от св. К.. Четиримата подсъдими са му ги предали тези вещи по искане на св. Ц. В., на когото св. К. е следвало да ги занесе. В процеса на тези предавания св. К. е имал контакт с МВР, а в кратък срок след това св. К. е предал процесните оръжия, които обстоятелства налагат извода, че тези оръжия са му били предадени от четиримата подсъдими с оглед трафика им до Испания.

Предаването на оръжията се потвърждава и от показанията на св. Т. Н., св. Ж. Ж., св. К. В. и св. М. А., служители на ГД БОП, които без знанието на св. К. са проследили три от неговите срещи - с подс. А., с подс. В. и с подс. Г.. Те са видели предаването на пликите, като същите тези пликите по-късно св. К. е предал официално на ГД БОП - том 6 л. 3 от досъдебното производство. По делото е установено, че св. К. не е докосвал тези пликите, след като ги е прибрал в тайника на колата си, до предаването им с протокола за доброволно предаване. Вярно е, че нито един от тези свидетели, не е видял какво има в предадените от подсъдимите пликите. Но осъщественото наблюдение на тези срещи не било в случайно, а резултат на предварително получена информация за предстоящото предаване на оръжия от точно определени лица, на точно определено място на свид. К.. Последващото уведомяване на органите на МВР за предадените оръжия на свид. К. и фактическото им предаване по-късно от него по несъмнен начин доказват това предаване именно и само от подсъдимите. Поради това възраженията в жалбата на адвокат Н. не могат да бъдат приети.

В жалбата на адвокат Н. както и пред въззивната инстанция се развиват съображения, че полицията не е била наясно къде са оставени оръжията след получаването им от подсъдимите, въпреки контрола по предаването на свид. К.. Такива твърдения не се съдържат в показанията, на който и да било от полицейските служители разпитани в качеството им на свидетели, поради което тези съображения не се споделят от настоящата инстанция. Видно от показанията на свид. К. пред въззивната инстанция, автомобила му с оръжията е бил оставен на паркинг в кв. М. срещу националната следствена служба на [улица], където се осъществява и наблюдение на паркираните автомобили.

Относно срещата с подс. А. св. П. К. посочва, че на нея подс. А. му е показал автоматите, провел разговор с него за тези оръжия, като подс. А. бил наясно, че тези оръжия са предназначени за св. В.. На втората среща е било осъществено фактическото предаване на автоматите и патроните. Тези две срещи свид. К. потвърди и в разпита му пред въззивната инстанция.

Тези показанията на св. К., са подкрепени от показанията на св. Ж., служител на ГД БОП, който е наблюдавал тази среща. И двамата посочват, че подс. А. е пристигнал в кафенето след св. К., като веднага са се познали и подс. А. е седнал на масата на св. К..

По делото е установено, че след като на една маса са били св. К., подс. А., св. К. и св. Б., подс. А. е дал на св. К. сумата от 1 500 лв, както и плик с дрехи. Този факт не се отрича. Предаване на плик с два броя автомати и 79 патрона е станало обаче, не в самото кафене, а при двете паркирани една до друга коли. С. това предаване се описва не само от св. К., но и от св. Ж., който - като служител на ГД БОП, е наблюдавал срещата. Едва след приключване на това предаване, когато двамата - св. К. и подс. А. - са се били върнали на масата си, към тях са се присъединили и св. Б. и св. К., като вече в тяхно присъствие подс. А. е предал паричната сума от 1 500 лв и плика с дрехите. Т.е налице са два отделни епизода: първият предаване на оръжията от подс. А. на свид. К. отвън пред заведението и вторият, за който говорят и свид. за предадени дрехи и пари вътре в заведението. Обстоятелството, че свид. К. пред орган на разследването не е заявил, че е получил пари от подс. А., а пред първоинстанционния съд е потвърдил даването на сумата не е основание да бъдат отхвърлени показанията му. Ето защо възраженията в жалбата на адвокат Н. и поддържани пред въззивната инстанция, че не са предавани плик с оръжия, а само плик с дрехи и пари, че показанията на свид. К. са недостоверни и неправилно първостепенният съд ги е кредитирал, като неоснователни въззивният съд отхвърля. Този извод не може да бъде променен и твърдяната от защитата липса на дактилоскопни или други следи по предадените вещи от подс. А..

Относно предаването на оръжията от подс. В. правилно и обосновано е прието от първостепенния съд, че подс. В. е взел тези оръжия от дома на свид. Ц. В., след което ги е предал на свид. К.. Този извод е подкрепен от установеното Д. от св. Ц. В. върху двата пистолета, което навежда до коментирания по-горе извод на първоинстанционния съд, че подс. В., макар и в близка родствена връзка със св. В., не е имал траен и постоянен ангажимент към престъпна организация по трафик на незаконни вещи, която е експлоатирал св. В. и деянието му е инцидентно. Поради това правилно е прието, че той не е държал продължително време у себе си двата револвера, че с тях е пътувал в метрото, отишъл е до дома на св. В. поради неустановени причини и там се е срещнал със св. К., за да му предаде тези револвера. Напротив - следва да се приеме, че подс. В., след като е бил помолен от брат си, е отишъл в дома му, взел е там револверите и ги е предал на св. К., като срещата ѝм е била организирана от свид. Ц. В.. Доказателствата досежно това предаване на оръжия на свид. К. от подс. В. категорично налагат извода за доказаност на това обвинение, поради което възраженията в жалбата на адвокат П. Г., че не е установено участие на подсъдимия В. в това престъпление като неоснователни въззивният съд отхвърля. Твърдението, че не са установени дактилоскопни отпечатьци по пликите, с които били увити оръжията, не води до обратен извод. Намерените Д. по единия от пистолетите на свид. Ц. В. по несъмнен начин доказва връзката на исканото оръжие с него и предаването на тези оръжия на свид. К. по искане на свид. Ц. В.. Не отговаря на истината и твърдението на защитата на подсъдимия, че показанията на свид. К. са единственото доказателство. Както многократно се посочи и по-горе налице са и показанията на служителите от ГДБОП наблюдавали фактическото предаване на оръжията и в този смисъл те не са изолирани и не се опровергават от останалите доказателства. Не може да се приеме и възражението в жалбата на защитата, че показанията на служителите на МВР били недостоверни. Тези показания са еднопосочни и безпротиворечиви. Служителите наблюдавали предаването на оръжията са били на ясно кой, какво, по какъв начин и на кого трябва да предаде и тяхната предварителна информация е потвърдена при фактическото предаване на оръжието от подсъдимия В. на свид. К. .

Пред въззивната инстанция защитникът на подсъдимия подс. В. адвокат М., който поддържа жалбата срещу присъдата изтъква, че подсъдимият не е знаел, че има оръжие в пакетите, които предал на свид. К. и в този смисъл престъплението по чл. 339 НК би могло да бъде извършено единствено под формата на пряк умисъл. Това твърдение относно незнанието на съдържанието на предадените вещи е несъстоятелно. Налице е предвижване на подсъдимия В. до дома на брат му по негово указание, от където е взел оръжията, които били увити, изнасянето ѝм от блока в който живее и предаването им точно на свид. К.. Т. е. предвижването на подсъдимия, действията по вземането на вещите и предаването ѝм на свид. К. е напълно осъзнато и твърдяното незнание от защитата за съдържанието на предаденото не може да бъде прието.

По отношение на подс. Г. правилно и обосновано първостепенният е приел, че той е предал на св. К. оръжието, предмет на обвинението. Основание за това е протокола за доброволно предаване на оръжието получено от подс. Г. и то се намира сред веществените доказателства по делото. На следващо място и самият подс. Г. твърди, че е следвало да предаде на св. К. определена вещ по поръка на свид. Ц. В.. В действителност подс. Г. е бил последният от четирите лица, с които св. К. се е срещнал в рамките на два дни. По делото несъмнено е установено, че тези срещи били организирани именно от св. Цв. В., като техен предмет е предаване на оръжие. Допълнително доказателство е и обстоятелството, че предаденото от подс. Г. оръжие е идентично с малкия револвер, предаден от брата на св. Цв. В.. От значение е и обстоятелството, че подс. Г. е колекционирал различни оръжия. Не се споделя твърдението в жалбата на защитата, че липсват доказателства, от които може да се направи извод относно авторството на подсъдимия Г. по обвинението, за което е признат за виновен. Възражението, че неправилно са кредитирани показанията на свид. К. като единствен свидетел поддържано и пред въззивния съд е неоснователно, тъй като както се изтъкна и по-горе показанията на свид. К. не са единственото доказателство послужило за признаването му като виновен от първостепенния съд. Не отговаря на истината твърдението в жалбата, че свид. К. не е видял какво има в плика, а после бил установил съдържанието му. Напротив свид. К. след предаването на плика видял пистолета, който му е предаден от подс. Г., след което го е оставил в колата си и който доброволно е предал на разследващия орган видно от протокола за доброволно предаване. При разпита си пред въззивната инстанция свид. К. потвърди, че е отварял всички пликове на момента. Показанията на свид. К. са логични и последователни и се допълват от останалите доказателствени материали по делото и възраженията, че са дадени от заинтересован и предубеден свидетел не се споделят. Факта на осъждането на свид. К. от съда в кралство Б. не е основание, да бъдат приети за достоверни показанията на свид. Ц. В. дадени срещу свид. К.. Показанията на последния са внимателно анализирани и съпоставени с останалите доказателствени материали по делото.

Не могат да бъдат споделени като основателни и възраженията на подсъдимия Г. пред въззивния съд, че свидетелят К. лъже, тъй като е казал, че е получил различни предмети от него. На досъдебното производство в разпита му пред съдия свид. К. е заявил, че подс. Г. му е торба и вътре имало револвер с боеприпаси с чанта „А.“. В хода на въззивното съдебно следствие свидетелят К. заяви, че пистолета предаден от подсъд. Г. е бил в чанта. В този смисъл е казаното му пред първоинстанционния съд, а именно, че му е дал „ една малка чантичка“. Според показанията на свид. В. служител на ГДБОП пред първоинстанционния съд наблюдавал предаването на оръжието от подс. Г. на свид. К. от разстояние, подсъдимия е предал светъл плик, който е съдържал нещо. Въззивният съд не счита за противоречие описанието на опаковката или предмета, в който е било сложено оръжието, тъй като възприето от свид. В. като светъл плик не изключва и твърдението на свид. К., че оръжието е било сложено в чанта, която той получил от подс. Г.. Поради това възраженията на подс. Г., че свид. К. е твърдял за получено от него оръжие и боеприпаси в различни опаковки при отделните разпити, като неоснователни въззивният съд отхвърля. По несъмнен начин обаче е установено предаденото оръжие от подс. Г. на свид. К. независимо от начина, по който е била възприета опаковката му- дали като малка чантичка или чанта, или светъл плик.

По обвинението за престъпление държане от подс. Б. Г. на револвер С. с фабр....., модел ".....", калибър 9 мм, както и 60,6 грама черен димен барут, правилно и законосъобразно първостепенният съд е оправдал подсъдимия- за престъпление по чл.339 ал.1 НК, тъй като тези вещи нямат качеството на огнестрелно оръжие и боеприпаси и страните не спорят по този извод на съда. Не е налице съставомерност на деянието по чл. 339 НК, поради липса на признака от обективна страна, а именно огнестрелно оръжие и боеприпаси и в тази насока първостепенният съд е изложил достатъчно мотиви. При тази обстановка единствената възможна алтернатива е признаване на подсъдимия Г. за невиновен по това обвинение, което е сторено и от първоинстанционния съд.

Относно деянието по чл. 354а НК спрямо подс. В. правилно и обосновано е прието от СНС, че е налице държане на наркотично вещество-2,30 гр. хашиш. Правилно е прието, че предвид количеството е налице маловажен случай и съдът е признал за виновен подсъдимия за престъпление по чл. 354а ал. 5 НК. Не може да бъде споделено становището на защитата на подсъдимия поддържано пред въззивната инстанция, а именно, че подсъдността за това престъпление е на районен съд, тъй като в текста на чл. 411а ал. 6 НПК този въпрос е подробно регламентиран.

При така установената фактическа обстановка, правилно и законосъобразно контролираната инстанция е признала за невиновни подсъдимите В. В., В. В., М. А. и Б. Г. и ги е оправдала по обвинението за престъпление по чл. 321 НК и мотивите за това са коментирани по-горе.

Правилно и законосъобразно съдът е приел за безспорна установеност, че на срещите проведени на 13 и 14 юли 2014 г, описани по-горе, всеки един от подсъдимите самостоятелно е предал на св. П. К. оръжие и боеприпаси.

Подс. А. е предал два броя автомат К., с фабр и с фабр., и двата с калибър 7,62 x 39 мм, както и му е предал боеприпаси - а именно 79 патрони калибър .357 М..

Подс. В. В. е предал револвер Z. с, модел, калибър .357 М., както и един брой мини револвер, без обозначения за марка и модел, калибър 22.

Подс. В. В. е предал картечен пистолет "S. vzor" с, калибър 7,62 мм

Подс. Б. Г. е предал мини револвер, без обозначения за марка и модел, калибър 22, както и 25 бр патрони с периферно възпламеняване калибър

Всички тези оръжия, както и патрони, представляват "огнестрелно оръжие", както и "боеприпаси", по смисъла на закона, видно от експертното изследване.

Налице и изпълнителното деяние "предаване", доколкото всеки един от четиримата подсъдимите е извършил действия по предаване на фактическата власт върху тези оръжия и боеприпаси от него самия, върху св. П. К., което е ставало с връчване на съответната опаковка, в който са били оръжията и патроните.

Това предаване е било "другиму" - а именно на свид. К..

На последно място за това предаване не е имало "надлежно разрешение", по смисъла на закона, изискуемо от чл. 50 ал. 3 вр. ал. 2 ЗОБВВПИ, издадено от ГДНП при МВР. Това разрешение се отнася до придобиване на тези оръжия и боеприпаси. Също така, съобразно чл.57 ал.2 вр ал.2 ЗОБВВПИ, при всяко прехвърляне на правото на собственост на тези оръжия, е необходимо специално уведомление, съответни промени в документа, разрешаващ носенето на оръжие. Това прехвърляне може да бъде осъществено само в полза на лице, за което вече има издадено разрешение за притежание на оръжие по чл. 50 ал.3 ЗОБВВПИ. В случая е установено, че нито подсъдимите, нито св. П. К. са имали такова разрешение.

От субективна страна деянието на подсъдимите е извършено виновно, под формата на пряк умисъл, доколкото те са съзнавали естеството на деянието си - а именно че предават другиму огнестрелно оръжие и боеприпаси - без надлежно разрешение, като са искали настъпването на този обществено опасен резултат.

Налице е осъществен състав на престъплението по чл. 339 ал. 1 НК от всеки един от подсъдимите, поради което следва да им бъде наложено и съответно наказание съобразно нормите на НК.

Относно обвинението по чл. 354а НК спрямо подс. В..

Несъмнено е установено, че подс. В. е държал това вещество - 2,30 грама хашиш; несъмнено е установено неговият наркотичен характер, вкл и че е високорисково, както и че подс. В. не е имал надлежно разрешение за това., при форма на вина пряк умисъл.

Правилно и законосъобразно съдът е приел, че се касае за маловажен случай, предвид малкото количество и ниската стойност, поради което го е осъдил по чл. 354а ал.5 НК и го е оправдал по обвинението по чл. 354а ал.3 НК.

Правилно и законосъобразно първостепенният съд е отчетел като смекчаващи отговорността обстоятелства чистото съдебно минало на подсъдимите, предаване на св. К. на относително най-малко обществено опасни оръжия, в сравнение с останалите видове оръжия, посочени в нормата на чл.339 ал.1 НК, относително малкото количество боеприпаси относно подс. Г.. Правилно е прието за подс. В. и изключително смекчаващо отговорността обстоятелство изразено в това, че същият - преди инкриминираното предаване - не е имал в свое владение двата револвера, а е отишъл до дома на брат си, за да ги вземе и предаде на св- К.. Като смекчаващо отговорността обстоятелство въззивният съд отчита и инцидентния характер на осъщественото деяние изразено в предаване на огнестрелни оръжия.

Като отегчаващи отговорността обстоятелства правилно и законосъобразно са отчетени относно подсъдимите. А. и В., които са предали на подс. К. автоматично оръжие - а именно два автомата К., респективно картечен пистолет. Това е така, доколкото обществената опасност от този вид оръжие е значително по-висока от тази, която представляват револверите.

Поради това единствено въз основа на така посочените смекчаващите и отегчаващи отговорността обстоятелства следва да се определи размера на наказанието, доколкото видът му е определен от закона – а именно „лишаване от свобода”.

При обсъждане на така приетите отговорността обстоятелства, относно подс. Г., правилно и законосъобразно съдът е приел, че минималното предвидено от закона наказанието от две години „лишаване от свобода” отговаря както на обществената опасност на деянието и на дееца, както и на нуждите по чл. 36 НК, а именно да се въздейства възпитателно, поправително и възпиращо върху него и върху останалите членове на обществото. Видно от присъдата наказанието е определено при условията на чл. 54 и критиката пред въззивната инстанция от прокурора не се споделя. Не се споделя и оплакването на защитата за явна несправедливост на присъдата предвид изложените по-горе и правилно преценени смекчаващи и отегчаващи отговорността обстоятелства.

Предвид наличното отегчаващо отговорността обстоятелство спрямо подс. А. и В., правилно съдът е преценил, че следва да им бъде определено по-тежко от минималното предвидено в закона наказание. Доколкото подс. А. е предал на св. К. два броя автоматични оръжия, следва да му бъде определено наказание от 3 години "лишаване от свобода"; респективно доколкото подс. В. е предал на св. К. едно автоматично оръжие, следва да му бъде определено наказание от 2 години и половина "лишаване от свобода", които размери се споделят и от въззивната инстанция.

Относно подс. В., доколкото спрямо него е налице изключително смекчаващо отговорността обстоятелство, правилно и законосъобразно е прието, че и най-лекото предвидено в закона наказание се явява прекомерно тежко. Поради това е определено наказание под законовия минимум, а именно наказанието от 1 година "лишаване от свобода". Касае се за пренос и предаване на два револвера и в този смисъл упрека в протеста и пред въззивната инстанция за неправилно приложение на чл. 55 НК, не се споделя. Не може да бъде споделяно и оплакването в жалбата при условията на алтернативност, а именно за явна несправедливост на наложеното наказание на подс. В.. Видно от гореизложеното наказанието на подсъдимия е наложено при условията на чл. 55 НК и в този смисъл като неоснователно това възражение въззивният съд отхвърля.

При така приетите смекчаващи и отегчаващи отговорността обстоятелства относно подсъдимите А., В. и В., правилно и обосновано първостепенният съд е приел, че определените наказания ще окажат необходимото поправително-превъзпитателно-предупредително въздействие върху психиката и ценностната система на подсъдимите и са съобразени с изискванията на чл. 36 т.3 НК .

Отчетена е високата степен на обществена опасност на автоматичните оръжия и наложените наказания за тяхното предаване осъществено от подс. А. и В. са завишени. При фиксиран минимум на наказанието от 2 години лишаване от свобода по чл. 339 ал. не може да бъде прието, че тези наказания са в противоречие с целите на генералната превенция както се твърди в протеста и пред въззивната инстанция. Налагането на наказания около средата на законовата норма за престъпленията, за които са обвинени подсъдимите, при наличие на определените по-горе смекчаващи и отегчаващи отговорността обстоятелства би било прекомерно тежко и би влязло в противоречие с целите на чл. 36 НК.

Въззивният съд намира, че наказанието относно деянието по чл. 354а НК извършено от подс. В. е правилно и законосъобразно определено при условията на чл. 54 НК, а именно „глоба“ в размер на 300 лева. Като смекчаващо отговорността обстоятелства, правилно са отчетени количеството и стойността на наркотичното вещество. Като отегчаващо въззивният счита вида на наркотичното вещество, а именно хашиш. При определено максимално наказание глоба до 1000 лева въззивният съд намира, че така наложеното наказание е в съответствие с целите на чл.36 НК коментирани по-горе. Въззивният съд не приема искането на защитата пред въззивната инстанция за приложението на чл.9 ал.2 НК, тъй като не са налице нито малозначителност, нито явно незначителна обществена опасност на деянието.

Правилно и законосъобразно е преценено, че са налице основанията за кумулация на двете наказания на подс. В.. И двете деяния са извършени преди да има влязла в сила присъда за което и да е от тях, като са наложени наказания от различен вид – „лишаване от свобода“ и "глоба". Правилно е наложено само едното – лишаване от свобода. На основание чл. 23 ал.3 НК правилно е присъединено към така определеното наказание “лишаване от свобода” и наказанието “глоба”.

Правилно и законосъобразно СНС е приложил нормата на чл. 59 ал.1 НК, като е приспаднал от така определеното общо наказание времето, през което подсъдимите са били задържани.

Въззивната инстанция изцяло споделя становището на първоинстанционния съд, че са налице законовите предпоставки за прилагане на нормата на чл. 66 ал.1 НК. На първо място подсъдимите не са осъждани и на второ място за тяхното превъзпитание не е наложително те реално да изтърпят така определеното им наказание. Възможността да се изтърпят това наказание при ново престъпно деяние в достатъчна степен ще въздейства възпиращо върху тях, като се отчете и прилагането на пробационната мярка по чл. 67 ал.3 НК. Определения изпитателен срок в размер на пет години за подсъдимите М. А., В. В. и Б. Г. и три години за подсъдимия В. В. е достатъчно дисциплиниращ за подсъдимите и ще им въздейства превъзпитателно и предупредително, така че да ги мотивира да спазват законоустановения ред. Поради това и не се налага те реално да изтърпят така определените наказания. Така определените изпитателни срокове не могат да бъдат приети за „премиране“ на подсъдимите, както се сочи в протеста и пред въззивната инстанция.

Въззивният съд изцяло приема и приложението на нормата на чл. 67 ал. 3 НК от първостепенния съд, който е постановил прилагането на пробационната мярка по чл. 42а ал.2 т.1 НК. (задължителна регистрация по настоящ адрес с периодичност два пъти седмично), която следва да се изтърпи по време на определения изпитателен срок. Правилно първостепенният съд е преценил, че за действителното поправяне и превъзпитание на подсъдимите не е достатъчна сама по себе си угрозата по чл.68 ал.1 НК - при ново извършване на умишлено престъпление от общ характер, за което му бъде определено наказание „лишаване от свобода“ да се приведе в изпълнение наказанието по настоящето дело. С. естество на деянията - неправомерни действия с огнестрелни оръжия, както и обстоятелството, че им е наложено наказание „лишаване от свобода“ за повече от 6 месеца, водят до извода, че за тяхното реално и несъмнено поправяне и превъзпитание е наложително през изпитателния срок да бъдат подложени на мерки на пробационно въздействие.

Срокът на изтърпяване на тази пробационна мярка следва да бъде срокът на условното отлагане на изпълнението на наказанието "лишаване от свобода" съгласно изискванията на закона. Съдът е изложил подробни мотиви за приложението на чл. 67 ал.3 НК относно подсъдимите, които въззивната инстанция споделя и намира за правилни и законосъобразни.

Правилно и законосъобразно е постановено веществените доказателства. огнестрелните оръжия и боеприпаси да се изземат в полза на държавата, както и халосния патрон със сачма, иззети от дома на подс. Г.. Изменения патрон представлява боеприпас, за който подс. Г. няма разрешение за държането му.

Правилно е постановено останалите вещи се върнат на лицата, от които са били иззети след влизане на присъдата в сила.

По реда на служебната проверка въззивният съд провери съблюдаването на процесуалните правила в хода на досъдебното производство, пред първата съдебна инстанция и при постановяване на съдебния акт, при което констатира, че не са налице нарушения на процесуалните правила от категорията на съществените, ограничаващи правото на защита на подсъдимите и съставляващи основание за отмяна на присъдата. Подсъдимите са били защитавани в хода на досъдебното производство и в съдебната фаза на процеса от упълномощени и служебно назначени защитници по тяхно искане, без да им е ограничавано правото на лично участие в процеса.

По изложените съображения съдът не намира основание да констатира съществени нарушения на процесуалните правила, които да дискредитират процесуалната дейност на съда, както по събирането и оценката на доказателствата по делото така и по упражняване правото на защита и съставляващи основания за отмяна на обжалваната и протестирана присъда.

На основание чл. 189 ал.3 от НПК правилно и законосъобразно на подсъдимите са възложени разноски, посочени в присъдата на първоинстанционния съд.

Подсъдимият Г. е бил защитаван от служебен защитник пред първата и въззивната инстанция. На основание чл. 189 ал.3 НПК вр чл.4/ТР/19.02.2010 на ВКС той следва да заплати адвокатско възнаграждение на служебния защитник в полза на Националното бюро за правна помощ.

На същото основание подсъдимия В. В. следва да заплати адвокатското възнаграждение на служебния защитник пред въззивната инстанция.

Направените разноски пред въззивната инстанция в размер на 1521 лева за превод на присъда изпратена от Брюкселски първоинстанционен съд, следва да бъде заплатена по равно от подсъдимите или всеки от тях следва да заплати по 380, 25 лв.

Предвид изложеното, въззивният съдебен състав счита присъдата за правилна и тъй като не са налице основания за нейното изменяване или отменяване същата следва да бъде потвърдена и на основание чл. 338 вр. с чл.334 т.6 НПК Апелативният специализиран наказателен съд-втори състав

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА присъда от 17.07.2018 г. по НОХД № 5/2018 г., постановена от Специализирания наказателен съд- четиринадесети състав.

ОСЪЖДА на основание чл. 189 ал. 3 НПК всеки от подсъдимите М. А. А., В. Е. В., В. А. В. и Б. З. Г. да заплати в полза на съдебната власт, по сметка на АСНС, сумата от по 380, 25 лева, представляваща направени разноски пред въззивната инстанция.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: